

[Carl Petersen.]

som en beskeden forskydning. Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for det arbejde, han har udført for at få statens finanser stabiliseret på en sådan måde, at det har været muligt at fremsætte et finanslovsforslag som det foreliggende.

Jeg har bemærket, at den højtærede finansminister i sin fremsættelsestale gør opmærksom på, at arbejdet med budgetreformen nu er så langt fremme, at det nye system for enkelte ministeriers område kan prøves i praksis allerede i år. Jeg tror, jeg er helt i overensstemmelse med mine kolleger i finansudvalget, når jeg siger, at vi med længsel har ventet på denne nye reform og håber, den må betyde den lettelse i arbejdet, vi forventer.

Der er også et andet spørgsmål af praktisk betydning i forbindelse med finanslovsforslaget, som jeg gerne vil nævne, selv om der for få dage siden blev ført en lang debat om det samme emne. Det er spørgsmålet om, hvorvidt det er muligt at finde frem til en afgrænsning eller en begrænsning, om man vil, af de bevillinger, der søges på tillægsbevillingsloven, og som kræver finansudvalgets tilslutning. Det er et spørgsmål, der gennem årene har været drøftet i finansudvalget, hver gang der har foreligget et aktstykke om bevilling af et meget stort beløb. Det ville være ønskeligt, om der kunne skabes enighed med finansministeren og ministeriet om et kriterium for, hvad der bør lovgives om, og hvilke bevillinger der kan gå over finansudvalget. Jeg er selvfølgelig klar over, hvor vanskeligt det ville være at fastlægge en bestemt ramme, som under alle forhold kan være gældende; men den omstændighed, at det samme spørgsmål i årevis kan diskuteres, uden at der sker forandring, er i grunden det bedste bevis for, hvor vanskeligt det er at finde en løsning, der er bedre anvendelig end den ordning, vi nu arbejder efter. Det forhindrer efter min mening dog ikke, at man kunne gøre et forsøg på at finde frem til en fremgangsmåde, der er mere hensigtsmæssig end den nuværende. Jeg kunne tænke mig, at en forhandling mellem den højtærede finansminister og finansudvalget om problemet kunne være hensigtsnæssigt, og skulle det vise sig, at en sådan forhandling endte

resultatløst, var der vel alligevel opnået det af værdi, at man fik konstateret, at den fremgangsmåde, der nu anvendes, er den, når alle forhold tages i betragtning, eneste mulige, hvis arbejdet skal gå normalt.

Jeg vil derfor rette det direkte spørgsmål til den højtærede finansminister, om han kunne tænke sig at tage en forhandling med finansudvalget om dette spørgsmål, for jeg tror, at man ved denne fremgangsmåde har større mulighed for at opnå noget positivt end ved de store debatter om spørgsmålet her i salen, debatter, som hele tiden har andre formål.

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale finanslovsforslaget, der nu skal gennemgås i finansudvalget. Der vil vel komme en række ændringsforslag, men stort set vil hovedindholdet af forslaget næppe blive ændret.

Thorkil Kristensen: Det overskud, der er forudset på det løbende drifts- og anlægsbudget i finanslovsforslaget, er lidt mindre end i fjor, men det fremgik af den højtærede finansministers fremsættelsestale, at der hersker en vis usikkerhed både med hensyn til indtægter og til udgifter, idet formentlig begge poster bliver lidt større end i finanslovsforslaget forudset. Det er derfor også vanskeligt at have nogen bestemt mening om, hvorvidt den vurdering af drifts- og anlægsoverskuddet, som er budgetteret, vil svare til det endelige tal med større eller mindre tilnærmelse.

Større interesse har det måske i den foreliggende situation at se på det totalbudget, som indbefatter kapitalbevægelserne, fordi statens virksomhed her får stor betydning for obligationsmarkedet, hvor vi alle må være meget interesseret i den periode, hvor byggeriet i højere grad skal gå over til at blive finansieret over det private kapitalmarked.

I sin fremsættelsestale sidste år sagde den højtærede finansminister, at statens finansieringsbehov i indeværende finansår, altså 1958-59, ville blive ubetydeligt. Det kom ikke til at slå helt til. Den højtærede finansminister har nu udtalt, at der i den forløbne del af dette finansår er solgt obligationer for 185 mill. kr., og det er ikke noget helt ringe beløb. Det hænger